

**Morgen-getijdengebed 22 september 2023
Stadsklooster Rotterdam**

Aansteken van de paaskaars en korte stilte

Openingsgebed

Hier zijn wij, God, terug in uw huis.
En ook al is deze plaats niet van ons,
toch kan dat als thuiskomen zijn.
Wij weten niet hoe dat komt;
misschien wel door de stilte die hier heerst
en ons ruimte geeft voor onszelf.
misschien wel door de woorden
die hier gesproken worden en ons
herinneren aan onze diepste vragen;
misschien wel door de muziek
die hier klinkt en de weg naar ons hart
soms beter weet te vinden dan wijzelf...
En misschien bent u het in dat alles
zelf wel die ons verwelkomt als
waren wij hier eindelijk thuis.
Daarom zeggen wij: dank U wel!

Lied: Zolang er mensen zijn

Zolang er mensen zijn op aarde,
zolang de aarde vruchten geeft,
zolang zijt Gij ons aller Vader,
wij danken U voor al wat leeft.

Zolang de mensen woorden spreken,
zolang wij voor elkaar bestaan,
zolang zult Gij ons niet ontbreken,
wij danken U in Jezus' naam.

Gij voedt de vogels in de bomen,
Gij kleedt de bloemen op het veld,
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen
en al mijn dagen zijn geteld.

Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,
Gij redt de wereld van de dood.
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,
zijn lichaam is het levend brood.

Daarom moet alles U aanbidden,
uw liefde heeft het voortgebracht,
Vader, Gijzelf zijt in ons midden,
o Heer, wij zijn van uw geslacht.

Psalm 145

U wil ik prijzen iedere dag,
uw naam verheerlijken voor altijd.
De Heer is groot en alle lof waardig,
zijn grootheid is niet te doorgronden.

*De Heer is vol liefde en medelijden,
lankmoedig en goedgunstig.
De Heer is bezorgd voor iedere mens,
barmhartig voor al wat Hij maakte.*

De Heer is rechtvaardig op al zijn wegen
en heilig in al wat Hij doet.
Nabij is de Heer voor ieder die hem aanroept,
voor elk die oprecht tot hem bidt.

*Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige
Geest, zoals het was in het begin, nu is
en zal zijn tot in de eeuwen der eeuwen,
amen.*

Korte stilte

Evangelielezing (Matteüs 20,1-16a)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: 'Het is met het koninkrijk van de hemel als met een landheer die er bij het ochtendgloren op uit trok om dagloners voor zijn wijngaard te zoeken. Nadat hij met de arbeiders een dagloon van één denarie overeengekomen was, stuurde hij hen naar zijn wijngaard. Drie uur later trok hij er opnieuw op uit, en toen hij anderen werkloos op het marktplein zag staan, zei hij ook tegen hen: "Gaan jullie ook maar naar mijn wijngaard, de betaling zal rechtvaardig zijn." En ze gingen erheen. Rond het middaguur ging hij er nogmaals op uit, en drie uur later weer, en handelde als tevoren. Toen hij tegen het einde van de dag nog eens op weg ging, trof hij een groepje dat er nog steeds stond. Hij vroeg hun: "Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?" "Niemand heeft ons ingehuurd," antwoordden ze. Hij zei hun: "Gaan jullie ook

maar naar de wijngaard." Toen de avond gevallen was, zei de heer van de wijngaard tegen zijn rentmeester: "Roep de arbeiders bij je en betaal hun het loon uit. Begin daarbij met de laatsten en eindig met de eersten." En zij die er vanaf het einde van de dag waren, kwamen naar voren en kregen ieder een denarie. En toen zij die als eersten waren gekomen naar voren stapten, dachten ze dat zij wel meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder die ene denarie. Toen ze het geld hadden aangenomen, gingen ze bij de landheer hun beklag doen: "Die laatsten hebben één uur gewerkt en u behandelt hen zoals u ons behandelt, terwijl wij het onder de brandende zon de hele dag hebben volgehouden." Hij antwoordde een van hen: "Vriend, ik behandel je toch niet onrechtvaardig? Je hebt toch ingestemd met het loon van één denarie? Neem wat je toekomt en ga. Ik wil aan die laatsten hetzelfde geven als aan jou. Of mag ik met mijn geld niet doen wat ik wil? Ben je jaloers omdat ik goed ben?" Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.

*Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige
Geest, zoals het was in het begin,
nu is en zal zijn tot in de eeuwen
der eeuwen, amen.*

Langere stilte om de gelezen teksten te overdenken

De lofzang van Zacharias

Blessed be the Lord the God of Israel, who
has come to his people and set them free.

He has raised up for us a mighty Saviour,
born of the house of his servant David.

Through his holy prophets God promised of
old to save us from our enemies,
from the hands of all that hate us,

To show mercy to our ancestors, and to
remember his holy covenant.

This was the oath God swore to our father Abraham: to set us free from the hands of our enemies,

Free to worship him without fear, holy and righteous in his sight all the days of our life.

And you, child, shall be called the prophet of the Most High, for you will go before the Lord to prepare his way,

To give his people knowledge of salvation by the forgiveness of all their sins.

In the tender compassion of our God the dawn from on high shall break upon us,

To shine on those who dwell in darkness and the shadow of death, and to guide our feet into the way of peace.

Glory to the Father and to the Son and to the Holy Spirit; as it was in the beginning is now and shall be for ever. Amen.

Gebeden

God, wij danken u voor wat wij ondanks alles als goed kunnen ervaren in ons leven.

Voor wat zo gewoon is en toch niet vanzelfsprekend: aarde en water, zon en wind, bloemen, planten, bomen, de natuur om ons heen. Voor wat zo gewoon is en toch niet vanzelfsprekend: die enkele mensen met altijd aandacht/liefde voor ons. Voor wat zo gewoon is en ons toch vaak ontgaat: uw aanwezigheid van onze eerste adem tot onze laatste toe.

Wij bidden dat wij ons oefenen in dankbaarheid om het goede in ons leven, opdat ons hart mag worden opgerekt en wij anderen hun geluk gunnen. Wij bidden voor mensen die juist nu grote moeite hebben om ergens dankbaar voor te zijn, omdat ze misschien teveel hebben meegemaakt: oneerlijk hoe rampspoed hen trof; pijnlijk hoe de hand van een medemens hen raakte. Wij denken aan mensen uit onze eigen kring, die ziek zijn of in rouw... en we denken aan mensen in het nieuws deze week:

de families en vrienden van de slachtoffers van alle rampen. Wij bidden dat zij/ dat wij geen gevangenen zullen worden van dit recente verleden maar dat wij gedragen door uw goedheid scheppers zullen worden van een nieuwe dag waarin er ruimte is ook voor de werkers van het laatste uur van onze tijd.

Wij bidden voor wat leeft in de stilte van ons hart..

Onze Vader

*Onze Vader, die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd,
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede gelijk
in de hemel also ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden gelijk
ook wij vergeven onze schuldenaren.
Leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk, de kracht
en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid, amen.*

Slotgedachte

Er zijn talloze redenen om als 'eersten' op 'laatsten' neer te kijken: geld, spieren, huidskleur, geur, leeftijd, geslacht, kinderen, woonplaats, kant van de straat, afkomst, vroomheid, ras, enz. Als Jezus zegt dat de laatsten de eersten zullen zijn en de eersten de laatsten, draait hij de orde niet om, maar schaft hij ze af. Er zijn geen eersten en laatsten meer. Er zijn alleen maar gelijken, alleen maar kinderen van God, broeders en zusters van elkaar.

Zegenbede

De God die het goede wil voor alle mensen, zegene ons in onze vreugde en ons verdriet, in voor- en tegenspoed, opdat we leven in overvloed, *amen*